

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 3Csp/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200375
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2022:8619200375.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX B., štátny občan SR, zastúpená JUDr. Ing. Adriánom Cupákom, advokátom, so sídlom Dr. Goldbergera 249/1, 089 01 Svidník proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Určuje, že úver z ÚVEROVEJ ZMLUVY Č.: SUA14/003559 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.08.2014 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 9.1 Úverovej zmluvy č. SUA14/003559 zo 22.08.2014 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v znení: „Klient podpisom ÚZ potvrdzuje, že mu bola poskytnutá marketingová akcia v celkovej hodnote 1 000 €, prostredníctvom ktorej Veriteľ za Klienta Predajcovi uhradil časť kúpnej ceny vozidla, prípadne ďalšieho tovaru, ktoré Klient od predajcu obdržal. Pokiaľ sa tak Klient s Predajcom pri podpise úverovej zmluvy dohodli, bola Klientovi časť marketingovej akcie vyplatená Predajcom v hotovosti. Marketingová akcia bola Klientovi poskytnutá z dôvodu, že (i) sa Klient rozhodol vozidlo financovať prostredníctvom Úveru, a zároveň (ii) bola suma zodpovedajúca marketingovej akcii Predajcovi v plnej výške kompenzovaná Veriteľom. Veriteľ a Klient sa dohodli, že marketingová akcia trvá za podmienky, že Klient bude Úver splácať riadne a včas v splátkach dohodnutých v ÚZ. Ak nastane niektorá z nasledujúcich skutočností - zosplatenie Úveru podľa ÚZ, ukončenie ÚZ z dôvodu poisťnej udalosti, odstúpenie od ÚZ v zákonnej lehote alebo predčasné splatenie Úveru, nárok na poskytnutú marketingovú akciu Klientovi zaniká a Klient sa zaväzuje vrátiť Veriteľovi hodnotu poskytnutej marketingovej akcie v plnej výške. Veriteľ a Klient sa dohodli, že hodnotu poskytnutej marketingovej akcie alebo jej časť Veriteľ v odôvodnených prípadoch (podľa uváženia Veriteľa) nemusí od Klienta požadovať, a to najmä s ohľadom na dĺžku splácania Úveru.“ je neprijateľná .

III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 25.2.2019 sa domáhala určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

2. Svoj návrh odôvodnila tým, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 9.4.2015 uzatvorená úverová zmluva č. SUA14/003559. Predmetom financovania podľa tejto zmluvy bolo osobné motorové vozidlo C. E. C. F. XX- 2.0 TDI highline, ktoré žalobca kúpil od spoločnosti AUTO DISKONT s.r.o. (ďalej len „AD“ alebo predávajúci“). Na základe úverovej zmluvy mal byť žalobcovi poskytnutý úver vo výške 8 595,90,- eur, ktorý sa zaviazal žalovanému zaplatiť v 84 mesačných splátkach po 203,90 eura. V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba vo výške 22,531524 %, RPMN vo výške 25 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 13,07 %. Uvedené motorové vozidlo žalobca našiel formou inzerátu. Pri samotnej kúpe musel podpísať veľa formulárov, resp. listín s ktorými nebol nijako oboznámený. Predávajúci mu stále len uvádzal rôzne zľavy, len nech podpíše všetky ním predložené listiny. Nijako nepripravoval spolu so žalovaným úverovú zmluvu po jednotlivých článkoch, zmluva už bola žalovaným vopred naformulovaná, nebolo dodržané že žalovaný bude postupovať predovšetkým s odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 2 písm. u) a § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Pri predaji mu predávajúci dal faktúru FVPV1530_140062, ktorá znela na sumu 9 551 eur. Súčasťou faktúry boli položky Prípr. vozidla k predaji+Služb 271 eur, poistenie Carlife Garance **** v sume 220 eur, MiniGap v úvère 200 a doplnky k autu. Na faktúre bolo uvedené, že žalobca uhradil v hotovosti 955,10 eur a suma 8 595,90 eur bude uhradená bankovým prevodom. O žiadnu doplnkovú službu však nikdy nežiadal. O tom, že ide o nekalé obchodné praktiky, rozhodla Slovenská obchodná inšpekcia ako aj Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktik predávajúcich (ďalej len „komisia“) v podobných prípadoch. Komisia vo svojom stanovisku zo dňa 22.04.2016 uvádza: „ Kúpne zmluvy obsahujú dojednanie kúpnej ceny (iba) predávaného automobilu vrátane jeho súčasti a príslušenstva, pričom zároveň je v prípade uhradenia iba časti kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy dohodnuté, že ostatná časť kúpnej ceny bude predmetom zmluvy o úvere. V zmysle faktúr je však konečná kúpna cena vyššia o už spomínané poistné a ďalší doplnkový tovar a služby, ktorý je napokon taktiež zahrnutý do výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru (vyplývajú z predložených podkladov a podnetov spotrebiteľov), pričom o tejto skutočnosti nie je kupujúci dodávateľom informovaný tak, ako je informovaný v prípade ostatnej časti kúpnej ceny automobilu podľa kúpnej zmluvy. Jednou z týchto doplnkových služieb je aj „Príprava vozidla k predaji +Služby“ v cene 191 €, resp. 171 €, pričom uvedená služba je službou, ktorú je kupujúci povinný podľa tvrdenia zástupcu spoločnosti pri dojednaní kúpy vozidla uhradiť, avšak táto informácia (o cene tejto povinnej položky v prípade kúpy vozidla) nie je kupujúcemu prístupná tak pri vystavenom vozidle, ako ani v kúpnej zmluve. Cena tejto položky a cena poistného, ktorá nemala byť započítaná (v dôsledku v podmienkach uvedenej zľavy), tvorí pritom podstatnú časť ďalších doplnkových služieb účtovaných dodávateľom. V súvislosti s uvedeným dospela Komisia k záveru, že uvedeným konaním dodávateľ konal klamlivým spôsobom a uvádzal do omylu spotrebiteľa vo vzťahu k spôsobu výpočtu konečnej ceny (v spojení so skutočnou výškou poskytnutého úveru), čo Komisia vyhodnotila ako nekalú obchodnú praktiku rozpornú s požiadavkami podľa § 7 ods. i a ods. 4 v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) ZOS. ” Súčasťou listín, ktoré žalobcovi boli odovzdané bola aj kúpna zmluva zo dňa 22.08.2014, kde však bola suma za vozidlo 8 779 eur a zvyšná časť vo výške 7 823,90 eur mala byť uhradená prostredníctvom úveru, ktorý má poskytnúť žalovaný. V protokole o prevzatí predmetu financovania – úverová zmluva č. SUA14/003559 je však v špecifikácii predmetu financovania uvedená klamlivo suma za predmetné vozidlo 9 551 eur. V uvedenej sume je zjavne v rozpore s kúpnu zmluvou započítaná aj položka 220 eur (poistenie, mimochodom služba poskytnutá zadarmo), 271 eur (Prípr. vozidla k predaji+Služba ako nekalá obchodná praktika) a 200 eur (MiniGap v úvère ako nekalá obchodná praktika), čo je však jednoznačne klamlivo uvedená cena a nekalá obchodná praktika. Ide o iluzórne navodenie žalovaným, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 8 595,90 eur. V skutočnosti mu bol však poskytnutý úver vo výške 6 905,30 eur (ak do toho započítame aj doplnky k autu, na ktoré však v žiadnom prípade nemal byť poskytnutý úver). Úver mu bol poskytnutý len vo výške 6 905,30 eur a na kúpnej zmluve (zároveň na ostatných listinách) bola umelo navýšená suma o 1 000 eur, s tým, že mu bola akože poskytnutá marketingová akcia (bod 9.1 úverovej zmluvy), rovnako ako postupoval predajca spolu so žalovaným pri poistení Carlife (taktiež faktúru navýšil o sumu za službu, ktorá mala byť zdarma, resp. zaplatená zo strany žalovaného a následne o to znížená kúpna cena). Dokonca po započítaní marketingovej akcie mal byť úver len vo výške 5 905,30 eur, keďže žalovaný sa mal podieľať na zaplatení časti kúpnej ceny vo výške 1 000,- eur. Žalobca uviedol ako sa podieľal žalovaný na zaplatení kúpnej ceny, keď táto mu bola ešte navýšená. O tom, že v prípade marketingovej akcie ide o nekalú obchodnú praktiku a neprijateľnú zmluvnú podmienku už rozhodol Okresný súd Lučenec, sp. zn. 17Csp/172/2017 zo dňa 15.5.2018, ktorý v odôvodnení rozsudku uviedol: „ Pokiaľ má súd prijať vysvetlenie žalovaného, že marketingová akcia je v podstate zľava na vozidlo poskytnutá klientovi za predpokladu financovania zakúpenia ceny vozidla cez spoločnosť žalovaného a riadneho splácania podľa splátkového kalendára,

odporujú tomu následky, ktoré znamená pre spotrebiteľa, pretože svojím spôsobom spotrebiteľ, ak chce uzavrieť úverovú zmluvu so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s., inú možnosť než uzavrieť takúto úverovú zmluvu, aj týmto ustanovením nemá a pritom vôbec nevie, že sa jedná o zľavu. Poskytnutie zľavy pritom znamená, že o sumu zľavy sa znižuje kúpna cena a pokiaľ sa poskytnutie zľavy podmieňuje splnením nejakých podmienok, toto by malo byť vysvetlené v texte zmluvy pri cene predmetu zmluvy. Jedná sa o nekalú obchodnú praktiku. Ak žalovaný tvrdí, že marketingová akcia predstavuje pre klienta výhodné zníženie kúpnej ceny, avšak z textu ustanovenia článku 12.1. vyplýva, že túto zľavu, o ktorej výške ani niet zmienky v celom texte zmluvy, bude musieť vrátiť a to aj v prípade ukončenia zmluvy z dôvodu úmrtia alebo poistnej udalosti, dokonca pri ukončení zmluvy dohodou alebo ak predčasne splatí úver, jedná sa jednoznačne o zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. ”

Navyše ako vyplýva z výdavkového pokladničného dokladu vystaveného predajcom údajná zľava (marketingová akcia) je vo výške 900 eur. Nehovoriac o tom, že uvedené peniaze žalobcovi nikdy neboli fyzicky dané, čo je v rozpore so zákonom o účtovníctve. Zároveň už toto konanie spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch (veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti).

Odhliadnuc od akože poskytnutej „marketingovej akcie“ je v rozpore s kúpnu zmluvou a logikou, prečo žalovaný započítal do sumy vozidla, resp. úveru aj poistenie (mimochodom poskytnuté zadarmo – viď nižšie), Prípr. vozidla k predaji+Služb a poistenie MiniGap. Je potrebné ešte zdôrazniť, že predávajúci zároveň zastupoval aj žalovaného, čiže sa de facto jednalo o tú istú osobu (predajcu), ktorá bola ako jediná pri podpise listín. Ide o zjavne koordinovaný postup predávajúceho a žalovaného. Čo sa týka poplatku vo výške 271 eur, tak tento poplatok v zmysle judikatúry možno jednoznačne považovať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. V konečnom dôsledku je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby predávajúci poskytoval skutočné protiplnenie. Tento záver si osvojil aj Krajský súd v Prešove napr. v rozsudku sp. zn. 18Co 109/2011. Vo všeobecných obchodných podmienkach predávajúceho, v čl. 7.5. sa uvádza: „V prípade, že predávajúci sprostredkoval uzavretie poistnej zmluvy na poistenie mechanických a elektrických porúch automobilu, medzi kupujúcim a spoločnosťou Lloyd s Syndicate 5820 of the Society of Lloyd' s on behalf of the Association of Underwriters known as Lloyd s, alebo so spoločnosťou Union Vienna Insurance Group Biztosító Zrt., poistné z tejto poistnej zmluvy je uhradené spôsobom, že predávajúci poskytne kupujúcemu zľavu z pôvodnej inzerovanej kúpnej ceny automobilu vo výške poistného, čo kupujúci potvrdzuje svojím podpisom na kúpnej zmluve a príslušnej faktúre, a čiastka, o ktorú bola ponížená kúpna cena automobilu, zodpovedá uhradenému poistnému vyššie označenej poisťovacej spoločnosti. V prípade zániku poistnej zmluvy alebo v akomkoľvek inom prípade alebo, keď dôjde k vráteniu poistného, bude preto poistné vrátené predávajúcemu a nie kupujúcemu. Bližšie informácie o uvedenom poistení sa nachádzajú na stránkach správcu tohto poistenia : G..” Predávajúci však nepostupoval v zmysle uvedených všeobecných obchodných podmienok, pretože žalobcovi reálne neposkytol zľavu vo výške poistného, práve naopak, o sumu poistného 220 eur mu navýšil cenu automobilu. Ide o ďalšiu nekalú praktiku predávajúceho, čo skonštatovala aj Slovenská obchodná inšpekcia v obdobnom prípade, v rozhodnutí číslo SK/0106/99/2017 zo dňa 27.11.2017, v ktorom uviedla, že predávajúci využil obchodnú praktiku, ktorá mohla zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody. Žalobca žiada súd, aby mu poskytol ochranu, ktorá mu prináleží podľa noriem spotrebiteľského práva. Žalovaný síce uvádza v zmluve, že sa riadi táto Obchodným zákonníkom, ale zo samotných údajov je zrejmé, že mi bol poskytnutý úver ako fyzickej osobe – nepodnikateľovi. Na úvere ako aj faktúre je uvedené moje rodné číslo. Na zdôraznenie prednosti použitia Občianskeho zákonníka pred normami obchodného práva v uvedenej veci žalobca poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014, ktorého právna veta znie: „Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.“ Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy.

Je zjavné na základe vyššie uvedeného, že žalobcovi nebol poskytnutý úver vo výške, ktorá je uvedená v zmluve o úvere, z čoho sa dá jednoznačne usúdiť, že RPMN je vypočítaná nesprávne. V tom „lepšom“ prípade pri úvere v sume 6 905,3,- eur je RPMN vo výške 36,31 %, v tom „horšom“ prípade pri úvere v sume 5 905,3,- eur je RPMN vo výške dokonca 46,31 %. V oboch prípadoch výrazne v jeho

neprospech. Takýmto postupom došlo k tomu, že pri výpočte RPMN bola použitá vyššia suma istiny úveru ako v skutočnosti bola poskytnutá a nižšia výška celkových nákladov spotrebiteľa, nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, teda nižšia ako v skutočnosti bola, čo ovplyvňuje správanie sa spotrebiteľa pri rozhodnutí o (ne) výhodnosti podmienok úverovej zmluvy, ktorý sa nemohol slobodne rozhodnúť, nakoľko náklady spojené s poskytnutím úveru nemali byť zahrnuté do celkovej výšky úveru, z ktorej žalovaný vychádzal pri výpočte RPMN, lebo pri výpočte RPMN len zo skutočne poskytnutého úveru by bolo RPMN podstatne vyššie.

Žalobca poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo/32/2014 (č .I. 29), z ktorého vyplýva, že vstupným údajom pri výpočte RPMN je výška skutočne poskytnutého úveru.

Skutočnosť, že je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, zákon sankcionuje tým, že takýto úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navyše v zmluve absentujú aj predpoklady na výpočet RPMN. Žalobca poukázal aj na neprimeranú výšku dojednaného úroku z úveru. Medzi stranami bola dohodnutá výška úrokovej sadzby 22,531524 % ročne (skutočná výška je však vyššia v zmysle vyššie uvedeného). Ročná úroková sadzba prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Dohoda o výške úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo1/2009 zo dňa 31.07.2009). Z dôvodu, že úroková miera dohodnutá medzi stranami prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, je takéto dojednanie o úroku absolútne neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom neplatné úroky nemožno ďalej moderovať. Navyše je v zmluve aj nesúlad Ročnej úrokovej sadzby a RPMN, čo možno považovať taktiež za klamanie spotrebiteľa, nakoľko ako zo zmluvy vyplýva, žiadne iné poplatky nezahrnuté do Ročnej úrokovej sadzby zmluva o úvere neobsahuje, čiže by tieto dve hodnoty mali byť rovnaké. V zmluve o úvere absentuje okrem iného aj doba trvania zmluvy. Nestačí len dátum splatnosti, ale aj doba trvania musí byť jednoznačne uvedená v zmluve o úvere. Zmluva o úvere taktiež neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Napriek vyššie uvedenému žalobca úver splácal, o čom svedčí aj prehľad vykonaných splátok. Žalovaný ho napriek tomu vyzýval na úhradu splátok, pričom si účtoval zjavne neprimerané úroky, resp. poplatky, ktoré sú v zmysle ustálenej judikatúry v rozpore so zákonom. Zo strany žalovaného ide o účelové konanie (za účelom naučťovať si úžernícke úroky, resp. poplatky). Z prehľadu splátok vyplýva, že žalobca splatil 6 936,10 eur. Z uvedeného vyplýva, že sa žalovaný jeho môj úkor bezdôvodne obohatil.

Súčasťou úverovej zmluvy bolo aj zriadenie záložného práva k predmetu financovania, teda k osobnému motorovému vozidlu, ktoré bolo predmetom kúpy. S poukazom na ustálenú súdnu prax zabezpečenie záväzku voči spotrebiteľovi formou záložného práva na motorové vozidlo žalobca považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože sa tým nerešpektuje vyváženosť medzi predmetom úverovej zmluvy čo sa týka výšky úveru a jeho príslušenstva a predmetom zálohu, ktorý sa týka hnutelného majetku, ktorý môže byť v o dosť vyššej hodnote než je výška plnenia spotrebiteľa z úverovej zmluvy, čo je v rozpore s dobrými mravmi, takéto jednanie je len v prospech veriteľa, čo zakladá hrubú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi zmluvy, v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Hrubú nemorálnosť jednotlivých ustanovení potvrdzuje aj konštrukcia predmetných zmluvných podmienok, keďže spotrebiteľ má ihneď potom ako získa vlastnícke právo, toto naspäť dočasne a podmienene previesť na veriteľa. Neprijateľnosť jednotlivých zmluvných ustanovení možno kvalifikovať s poukazom najmä na generálnu klauzulu neprijateľnosti zmluvnej podmienky (§ 53 ods. 1 OZ).

3. Žalobca súčasne so žalobným návrhom podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, následne Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 6.8.2019, sp. zn. 3Csp/20/2019 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanej strane uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zo Zmluvy o zriadení záložného práva č. SUA14/003559 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.8.2014, predmetom ktorej je osobný automobil C. E. C. F. XX-X.X H. higline, číslo karosérie (VIN) G. (zároveň vyslovil, že neodkladné opatrenie trvá do právoplatného skončenia predmetnej veci).

4. Predmetom konania bolo určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 27.8.2019 uviedol: „Žalovaný so žalobou nesúhlasí, popiera tvrdenia žalobcu v celom rozsahu a zastáva názor, že žalovaná úverová zmluva je vyhotovená korektne, obsahuje všetky povinné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto je nedôvodné vyhlásiť ju za bezúčinnú a bez poplatkov. Žalovaný ako poskytovateľ úverov preplatil na základe doručenej faktúry č. FVPV 1530_140062 zo dňa 22.08.2014 vystavenej na sumu 9.551 eur zo spoločnosti AUTO DISKONT s.r.o. sumu uvedenú vo faktúre vo výške 8.595,90 eur ako doplatok kúpnej ceny za motorové vozidlo a doplnky (suma 955,1 eur bola zaplatená žalobcom v hotovosti). Predmetná faktúra je žalobcom podpísaná, preto žalovanému nie je zrejmé, z akého dôvodu namieta predmet kúpnej zmluvy u žalovaného, ktorý je poskytovateľom úveru a nie u predajcu, ktorý faktúru vyhotovil. Je výlučne záležitosťou medzi predávajúcim a kupujúcim aké podmienky kúpy si dojednávajú a odsúhlasia. Kúpna zmluva ako aj faktúra sú žalobcom podpísané, z čoho vyplýva, že s obsahom jednotlivých listín sa oboznámil, ich obsahu porozumel a súhlasil s nimi. Žalovaný ako poskytovateľ úverov preplatil na základe podpísanej úverovej zmluvy sumu 8.595,90 eur. Nie je povinnosťou a tiež ani právom žalovaného, ako poskytovateľa úveru, dopytovať sa dodatočne po doručení faktúry žalobcu ako klienta, či si chce naozaj zakúpiť všetko, čo je uvedené vo faktúre a či s vyfakturovanou sumou súhlasí. Výška celkovej kúpnej ceny je uvedená vo faktúre vyhotovenej predajcom, ktorú žalobca ako klient podpísal, čo znamená, že sa s ňou oboznámil a s výškou vyfakturovanej ceny súhlasil. Po podpísaní faktúry žalobcom ako klientom je táto spolu s úverovou zmluvou zasielaná na preplatenie veriteľovi. Veriteľ teda nemá absolútne žiadny dosah na položky uvedené vo faktúre, ktorú len prepláca, ale nevyhotovuje. Je preto nevyhnutné striktno rozlišovať vzťah medzi predávajúcim – spoločnosťou AUTO DISKONT s.r.o. a žalobcom ako kupujúcim a ďalší vzťah medzi poskytovateľom úveru - spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a klientom ako dlžníkom. Pokiaľ žalobca vo svojej žalobe poukazuje na závery Komisie zo dňa 22.04.2016 je nevyhnutným podotknúť, že tieto závery sa týkajú výlučne predajcu a nie žalovaného ako poskytovateľa úveru. K žiadnemu zavádzaniu zo strany žalovaného nedošlo, nakoľko žalobca presne vedel, v akej výške mu bude úver poskytnutý a on sám s touto výškou súhlasil. V bode 3.4 úverovej zmluvy je totiž presne uvedená celková výška úveru ako suma 8.595,90 eur, žalobca bol s touto výškou oboznámený, s obsahom zmluvy súhlasil, na znak čoho ju podpísal, a neskôr aj plnil. Žalobca súčasne podpísal aj protokol o prevzatí predmetu financovania, v ktorom bola taktiež uvedená celková cena predmetu financovania vo výške 8.595,90 eur, ktorú žalobca ani v tomto prípade nenapádal, ani nespochyboval. Predmetná úverová zmluva bola uzatvorená z iniciatívy žalobcu, žalovaný uzatvorenie zmluvy žalobcovi žiadnym spôsobom nevnucoval. Bolo povinnosťou žalobcu zmluvu si riadne a dôsledne prečítať a následne až po dôslednom porozumení všetkým ustanoveniam ju podpísať. Ochrana spotrebiteľov sa nemôže dostať až do rozsahu, že oslobodí spotrebiteľa od čítania zmluvy a následne, keď dôjde k uplatňovaniu jednotlivých zmluvných ustanovení sa začne spotrebiteľ brániť tým, že si ju neprečítal a neporozumel jej. Doposiaľ žiadny náš klient ako spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy nevyjadril nesúhlas, ani nenamietal žiadne z ustanovení úverových zmlúv a rovnako ani nepožiadala o vysvetlenie žalovaného z dôvodu, že jej nerozumie. Veľa klientov ako spotrebiteľov sa obmedzí len na získanie finančného prospechu zo zmluvy zabúdajúc na svoje povinnosti. Úverová zmluva však zakladá synalagmatický záväzkový právny vzťah, na základe ktorého si strany majú plniť navzájom. Žalobca mal možnosť s úverovou zmluvou sa v pokoji domova dôsledne oboznámiť a v prípade výhrad a nesúhlasu s ňou od zmluvy odstúpiť, čo však neurobil a ani neplánoval, nakoľko úver určitú dobu riadne a včas splácal. Žalovaný poukazuje na to, že ani ochrana spotrebiteľov nemôže byť bezbrehá. Právne predpisy ustanovujú podmienky, za akých sa môžu úvery poskytovať. Avšak aj tu sa prax vyvíja, čo je zrejmé aj zo zmien v jednotlivých zákonoch resp. v prijímaní nových zákonov, ktoré nahrádzajú tie staré. Obdobný právny názor vyslovil v odôvodnení svojho rozsudku aj Okresný súd Galanta v konaní vedenom pod sp.zn. 35Csp/316/2017 v znení: „Žalobca vo svojich vyjadreniach argumentoval, že celková výška úveru 9.053,- Eur (z ktorej následne žalovaný vychádzal pri výpočte RPMN a celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom) nezodpovedá výške zostatku kúpnej ceny motorového vozidla 8.170,- Eur podľa kúpnej zmluvy, ktorá mala byť uhradená z prostriedkov úveru. Podľa tvrdenia žalobcu mal žalovaný celkovú výšku úveru navýšiť o sumu príslušenstva, pričom z kúpnej zmluvy je zrejmé, že v dohodnutej kúpnej cene bolo zahrnuté i príslušenstvo predmetu zmluvy. S takouto argumentáciou sa súd nestotožňuje. Je nesporné, že predmetom písomnej kúpnej zmluvy uzavretej medzi treťou osobou a žalobcom bol predaj motorového vozidla I. J. za kúpnu cenu 9.970,- Eur, ktorá mala byť v časti 8170,- Eur financovaná z prostriedkov úveru. Zároveň však bolo zistené, že okrem písomnej kúpnej zmluvy z 26.11.2013 boli medzi treťou osobou a žalobcom uzavreté ďalšie zmluvy, predmetom ktorých boli tovary a služby vymedzené a ocenené vo faktúre FVBA1130_131879. Túto faktúru žalobca podpísal a ani v priebehu konania nerozporoval, že mu tieto služby a tovary popri motorovom vozidle I. J. boli dodané.

Tieto zmluvné vzťahy neboli uzatvárané za účasti žalovaného. Ako je uvedené vyššie, určenie sumy peňažných prostriedkov, ktoré tvoria úver, je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere a podlieha dohode strán a hlavnom predmete plnenia. Podľa názoru súdu je v zmluve celková výška úveru uvedená jasne, určite a zrozumiteľne v sume 9.053,- Eur. Zároveň je zmluve vymedzený účel, na ktorý sa žalobca zaviazal poskytnuté prostriedky použiť ako nákup motorového vozidla, vrátane prípadných doplnkových služieb, poskytovaných dodávateľom. Žalobca netvrdil, ani nepreukazoval, že by mu prostriedky v dojednanej výške úveru neboli poskytnuté (teda, že nebola preplatená celá faktúra FVBA1130_131879). Skutočnosť, že celková výška úveru v úverovej zmluve sa nezhoduje so zostatkom kúpnej zmluvy, ktorá mala byť financovaná z úveru podľa kúpnej zmluvy, je irelevantná, keďže predmetné zmluvné vzťahy boli uzatvárané medzi odlišnými subjektmi. Pre uzavretú úverovú zmluvu je podstatné, že bol platne dojednaný hlavný predmet plnenia, a to výška úveru v sume 9.053,- Eur. Použitie predmetných prostriedkov bolo viazané na dohodnutý účel, a to kúpu motorového vozidla (v sume 8.170,- Eur podľa kúpnej zmluvy), prípadne doplnkové služby poskytované dodávateľom. Závazok použiť peňažné prostriedky v súlade s účelom zaväzoval žalobcu ako dlžníka, ktorý ich použil na úhradu ďalších tovarov a služieb vymedzených vo faktúre FVBA1130_131879 v celkovej sume 883,- Eur (629 + 191 + 48 + 15,40 - 0,40). V prípade ak by žalobca použil peňažné prostriedky v rozpore s účelom, v zmysle § 507 Obchodného zákonníka by veriteľ mal právo od zmluvy odstúpiť, ktoré však žalovaný v danej veci nevyužil. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný zastáva názor, že aj hodnota RPMN bola vypočítaná správne na základe vzorca uvedeného v prílohe zákona č. 129/2010 Z.z. a so správnymi vstupnými údajmi. Výška úrokovej sadzby a odplata Je všeobecne známe, že nebankové subjekty poskytujú úvery s vyšším rizikom ako banky, pričom cena rizika sa prejavuje práve vo výške odplaty za poskytnutý úver. Aj zo štatistík uvedených na internetovej stránke NBS vyplýva, že úroky, resp. odplaty za poskytnuté úvery budú vždy pri bankách rádovo nižšie ako pri poskytovaní úverov nebankovými spoločnosťami. Je to aj z dôvodu prísnejších kritérií bánk pri poskytovaní úverov. Úvery v nebankovkách preto využívajú najmä klienti, ktorým by úver banky z dôvodu zvýšeného rizika nespĺcacia neposkytli. Táto okolnosť je reálnym faktom na finančnom trhu a z toho dôvodu spoločnosť nemožno za uvedené sankcionovať, nakoľko bolo na slobodnej vôli klienta, či zmluvu s uvedenou výškou úrokovej sadzby uzatvorí alebo nie. Pokiaľ ide o vyhodnocovanie výšky úrokovej sadzby žalobcom, ktorý ju považuje za v rozpore s dobrými mravmi, žalovaný dáva do pozornosti odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp.zn. 13C/380/2015 zo dňa 4.07.2018 v nasledovnom znení: Súd opätovne po preskúmaní spisového materiálu a Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere došiel k záveru, že ročná úroková sadzba vo výške 31,51% ako aj RPMN vo výške 37% nie je v rozpore s dobrými mravmi a preto nejde o absolútnu neplatnosť právneho úkonu v súlade s ust. § 39 OZ. Tunajší súd poukazuje na judikatúru, ktorá ustálila, že v rozpore s dobrými mravmi je výška úrokov prevyšujúca viac ako dvojnásobne priemerný úrok poskytovaný bankami, najmä zohľadniac skutočnosť, že výška úrokov u nebankových subjektov akým je aj žalobca je spravidla vyššia ako obvykle bankové úroky vzhľadom na vyššie podnikateľské riziko. Úrok poskytovaný bankami v danom období bol vo výške 15,77% ročne, pričom konkrétny zmluvne dojednaný úrok v danom prípade činil 31,51% ročne. Z uvedeného je zrejmé, že dojednaný úrok bol vyšší oproti priemernému úroku o niečo menej ako dvojnásobne, t.j. neprevyšoval priemerný úrok poskytovaný bankami viac ako dvojnásobne. S poukazom na RPMN určeným pre túto konkrétnu zmluvu vo výške 37% s priemernou hodnotou RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, ktorá bola v danom čase 48,52% súd dospel k záveru, že celková odplata dojednaná za tento konkrétny spotrebiteľský úver nebola dojednaná v rozpore s dobrými mravmi. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy č. SUA14/003559 (22.08.2014, žalobcom nesprávne uvedené 09.04.2015)) bolo v platnosti nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., ktoré upravovalo výšku odplaty konkrétne v § 1a ods. 1, ods. 3, ods. 4) nasledovne: § 1a ods. 1 nariadenia č. 87/1995: Ods. 1) „Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.“ Ods. 3) „Ak ide o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi na nájom a kúpu veci, ktorú spotrebiteľ užíva s právom jej kúpy po uplynutí dojednaného času užívania (lízing), a súčasťou odplaty je aj havarijné poistenie, je najvyššia prípustná výška odplaty 2,5-násobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 ročne.“ Na základe podkladov ministerstva financií SR na stránke G. o súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2014 je stanovená výška priemernej RPMN na hodnotu 13,07%. V zmysle § 1a ods. 1 je prípustná odplata vo výške dvojnásobku priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov stanovenej podľa §1 ods.

4. Zmluva obsahuje RPMN vo výške 22,53% teda prípustná v zmysle citovaného ustanovenia by bola až do výšky 26,14%. Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že výška odplaty je v zákonomnom rozmedzí, preto nespĺňa žalobcom definované kritérium rozporu s dobrými mravmi. Žalobca vo svojej žalobe ďalej namieta chýbajúci rozklad splátok v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy. Náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je uvedená v zmluve č. SUA14/003559 v časti textu zmluvy označeného bodom 4. „Podmienky splácania úveru“, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky – 203,90 eur, o počte splátok – 84., o konečnej splatnosti úveru – 19.08.2021, o dátume prvej mesačnej splátky 19.09.2014 a tiež o termínoch splatnosti splátok, kde je uvedený: „Klient je povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach, a to počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru. Prvá splátka je splatná práve po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ nasledujúci kalendárny mesiac po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci poskytnutia úveru, je splatnosť týchto splátok stanovená na posledný deň v príslušnom kalendárnom mesiaci. Úhrada nasledujúcich mesačných splátok vždy do 19. dňa v kalendárnom mesiaci. zákonnému pojmu termín splatnosti je potrebné uplatňovať ustanovenie § 122 Občianskeho zákonníka, pričom je nutné uviesť, že už od dôb Rímskeho práva je každému známe počítanie lehôt podľa dní a mesiacov. Ustanovenie § 122 Občianskeho zákonníka obsahuje výkladové pravidlá pre počítanie hmotnoprávných lehôt ustanovených najmä v Občianskom zákonníku, ale aj v ostatných občianskoprávných predpisoch patriacich do systému súkromného práva. Ide predovšetkým o premlčacie lehoty, prekluzívne lehoty, a lehoty určené na vydržanie. Tieto pravidlá sa použijú aj na počítanie lehôt na plnenie záväzkov vzniknutých na základe občiansko-právných skutočností, ako aj na počítanie lehôt, ktoré sú ustanovené v spotrebiteľských zmluvách, uzatvorených medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov, pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň (§ 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Platí všeobecná zásada, že ak aplikovaný právny predpis nemá vlastnú špeciálnu úpravu počítania času, platia všeobecné pravidlá počítania času stanovené v § 122 Občianskeho zákonníka. Pretože zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý je aplikovaný v úverovej zmluve nemá vlastnú špeciálnu úpravu počítania času, platia všeobecné pravidlá počítania času uvedené v § 122 Občianskeho zákonníka. Obdobný názor pokiaľ ide o nevyhnutnosť rozkladu splátok zaujal vo svojom Rozsudku zo dňa 09.11.2016 aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15, v ktorom uviedol odpoveď na prejudiciálnu otázku týkajúcu sa rozkladu splátok v nasledovnom znení: „Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ A ďalej tiež: „Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.“ Okrem uvedeného právneho názoru Súdneho dvora EÚ žalovaný dáva do pozornosti súdu skutočnosť, že splátkový kalendár s rozkladom splátok žalobcovi odovzdaný bol pri podpise úverovej zmluvy, takže žalobca mal presné informácie o rozklade splátok. Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukazuje aj na novú legislatívnu úpravu, ktorú uvádza vo svojom Uznesení zo dňa 22.02.2018 aj Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod sp.zn. 3 Cdo/146/2017, v ktorom sa súd vyjadril k náležitosti rozkladu splátok nasledovne: „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“ Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti Doba trvania zmluvy je presne vymedzená počtom mesiacov 84. V zmluve je uvedený aj termín prvej splátky 19.09.2014 a termín konečnej splatnosti 19.08.2021. Z uvedených údajov musí byť nepochybne aj priemernému spotrebiteľovi zrejmé a jasné, koľko bude zmluvný vzťah trvať a aký je deň konečnej splatnosti. Žalovaný preto považuje aj túto náležitosť za uvedenú správne a v súlade so zákonným znením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č.

129/2010 Z.z. Neprijateľnosť zmluvných podmienok Z uvedeného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že neprijateľné zmluvné podmienky nespôsobujú neplatnosť zmluvy ako celku, ale výlučne konkrétnej neprijateľnej podmienky. Žalovaný je presvedčený o tom, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach tak, ako uvádza žalobca. Podstatou právnej úpravy vymedzenej smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, je ochrana spotrebiteľa pred ustanoveniami tzv. spotrebiteľských zmlúv, ktorých obsah spotrebiteľ pred ich uzatvorením nemôže individuálne dohodnúť a tým ovplyvniť, a ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa (článok 3 ods.1 Smernice). Rovnako i národná právna úprava zakotvila v ustanovení § 53 ods.1 OZ, v tzv. generálnej klauzule, obdobné znenie: „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.“ Podstatným znakom *conditio sine qua non* neprijateľná podmienka je skutočnosť, že zakladá nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom, a to takej kvality, ktorá musí byť značná, nie malá či nepatrná, v neprospech spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa vychádza z myšlienky vyrovnanie rovnováhy v zmluvných vzťahoch v prospech spotrebiteľa. Predpokladá, že s ohľadom na hospodársku silu je spotrebiteľ v značne nevýhodnom postavení voči dodávateľovi a štát ako vykonávateľ štátnej moci vhodným spôsobom vyrovnáva pomer síl. Nemožno si však túto podporu zamieňať s nevhodným paternalizmom štátnej moci v súkromnoprávných vzťahoch. V trhovom prostredí, ktoré je v zmysle ústavy základom nášho štátu, je každý z účastníkov trhu už zo samotnej podstaty konfrontovaný s rôznymi ponukami a lákadlami v podobe reklamy a marketingu. Štát, prostredníctvom súdnej moci, nemôže za spotrebiteľa suplovať jeho rozhodovací proces a rozhodovať, ktoré ponuky sa môžu dostať do jeho dispozície a ktoré nie sú vhodné z hľadiska ich domnejšej výhodnosti z pohľadu neosobného štátu. Spotrebiteľ má právo sa sám rozhodnúť, či daný produkt alebo ponuku využije a v prípade, že áno, je zodpovedný za svoje konanie. Záverom žalovaný dodáva, že žalobca už raz totožnú žalobu na Okresný súd Svidník podal. Konanie bolo vedené pod sp.zn. 5Csp/29/2017. Následne vzal žalobu späť a konanie bolo zastavené. Žalovanému preto nie je zjavné, aký je účel podania totožnej žaloby s odstupom troch rokov. K predmetnému konaniu si právny zástupca žalovaného záverom dovoľuje predložiť súdu ešte nasledovný právny názor Okresného súdu Senica v odôvodnení rozsudku zo dňa 21.03.2018 v konaní vedenom pod sp.zn. 9Csp/188/2017 v znení: „Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že cieľom zákonnej úpravy spotrebiteľských úverov je ochrana spotrebiteľov pred nekalými praktikami poskytovateľov úverov, pred neprehľadnými, nejasnými, nezrozumiteľnými zmluvami, kedy spotrebiteľ pri podpise zmluvy nemá poňatia, koľko ho napokon úver bude stáť. Nie je to ale nástroj pre špekulácie spotrebiteľa za účelom získania úveru zadarmo a bez akýchkoľvek poplatkov v prípade, keď úver získal na základe jasnej, prehľadnej a zrozumiteľnej zmluvy. Ochrana spotrebiteľa ako slabšej zo zmluvných strán má nepochybne v právnom systéme svoje opodstatnenie, avšak zároveň aj svoje hranice dané zásadou spravodlivosti a účinnosti ochrany ohrozeného, príp. porušeného práva, zásadou rovnosti strán, ako aj ďalšími zásadami a princípmi ako sú *vigilantibus iura, neminem laedere* a pod. Bez rešpektovania uvedených zásad a princípov by súd skĺzol k formalistickému, nevýchovnému a paternalistickému postupu vo výsledku s neprípustným zvýhodňovaním dlžníka oproti veriteľovi.“ Na základe vyššie uvedených skutočností je preukázané, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov preto nepovažujeme žalobu za dôvodnú, keďže žalobca neuniesol dôkazné bremeno a navrhujeme, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.“

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

7. Zo zmluvy o úvere zo dňa 22.8.2014, vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi zmluvnými stranami Home Credit Slovakia, a.s. IČO: 36 234 176 zastúpená AUTO DISKONT s.r.o., IČO: 35899620 (ďalej len Veriteľ alebo HCS) a žalobcom A. B. (ďalej len Klient), podľa bodu 2.1 Predmetom financovania podľa tejto zmluvy je motorové vozidlo, vrátane prípadných doplnkových služieb, poskytovaných dodávateľom k tomuto vozidlu – osobné automobily, C. E. C. F. XX-X.X H. higline, číslo karosérie (VIN) G., podľa bodu 2.2 Predmet financovania bude dodaný dodávateľom ako predávajúcím alebo sprostredkovateľom predaja v prípade, ak vlastníkom vozidla je 3. osoba: AUTO DISKONT s.r.o., podľa bodu 3.1 Klient podpisom tejto úverovej zmluvy (ďalej len ÚZ) vyhlasuje, že má záujem o kúpu predmetu financovania a podpisom tejto ÚZ žiada veriteľa o poskytnutie úveru na nákup predmetu financovania vo výške uvedenej nižšie (ďalej len úver), podľa bodu 3.4 Klient podpisom ÚZ súhlasí, že ak uviedol v žiadosti svoje IČ pod ktorým

podniká, požiadal o poskytnutie podnikateľského úveru a že tak konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Klient svojim podpisom súčasne berie na vedomie, že spoločnosť ho nepovažuje za spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a/zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ak uviedol klient ako svoj jednoznačný identifikátor svoje rodné číslo, považuje sa za spotrebiteľa v zmysle citovaného zákona. Konečná cena (vrátane všetkých ďalších účtovaných služieb) predmetu financovania 9 551 eura vrátane DPH, časť kúpnej ceny vozidla uhradená klientom v hotovosti pri podpise ÚZ: 955,10 eura, poplatok z a uzatvorenie ÚZ: 0,00 eura, celková výška úveru: 8 595,90 eura. Podľa bodu 4 druh úveru – účelový – úhrada ceny predmetu financovania, ročná úroková sadzba 22,531524 %, RPMN: 25 %, priemerná hodnota RPMN: 13,07 %, celkové náklady spotrebiteľa 8 531,70 eura, celková čistka splatná spotrebiteľom 17 127,60 eura, konečná splatnosť úveru 19.8.2021, mesačná splátka: 203,90 eura, dátum prvej mesačnej splátky: 19.9.2014, počet splátok: 84.

8. Bod 9.1 zmluvy úverovej zmluvy č. SUA14/003559 zo 22.08.2014 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v znení: „Klient podpisom ÚZ potvrdzuje, že mu bola poskytnutá marketingová akcia v celkovej hodnote 1 000 €, prostredníctvom ktorej Veriteľ za Klienta Predajcovi uhradil časť kúpnej ceny vozidla, prípadne ďalšieho tovaru, ktoré Klient od predajcu obdržal. Pokiaľ sa tak Klient s Predajcom pri podpise úverovej zmluvy dohodli, bola Klientovi časť marketingovej akcie vyplatená Predajcom v hotovosti. Marketingová akcia bola Klientovi poskytnutá z dôvodu, že (i) sa Klient rozhodol vozidlo financovať prostredníctvom Úveru, a zároveň (ii) bola suma zodpovedajúca marketingovej akcii Predajcovi v plnej výške kompenzovaná Veriteľom. Veriteľ a Klient sa dohodli, že marketingová akcia trvá za podmienky, že Klient bude Úver splácať riadne a včas v splátkach dohodnutých v ÚZ. Ak nastane niektorá z nasledujúcich skutočností - zosplatenie Úveru podľa ÚZ, ukončenie ÚZ z dôvodu poisťnej udalosti, odstúpenie od ÚZ v zákonnej lehote alebo predčasné splatenie Úveru, nárok na poskytnutú marketingovú akciu Klientovi zaniká a Klient sa zaväzuje vrátiť Veriteľovi hodnotu poskytnutej marketingovej akcie v plnej výške. Veriteľ a Klient sa dohodli, že hodnotu poskytnutej marketingovej akcie alebo jej časť Veriteľ v odôvodnených prípadoch (podľa uváženia Veriteľa) nemusí od Klienta požadovať, a to najmä s ohľadom na dĺžku splácania Úveru.“

9. Z kúpnej zmluvy zo dňa 22.8.2014 vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi predávajúcim: spoločnosť AUTO DISKONT s.r.o. a kupujúcim: A. B., špecifikácia automobilu: C. E., farba: čierna, dátum prvej evidencie: 19.3.2007 VIN: G., kúpna cena za automobil bola dohodnutá vo výške 8 779 eura, časť kúpnej ceny vo výške 9 55,10 eura bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti pri podpise tejto zmluvy a zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 7 823,90 bude predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. 14003559 uzatvorenej medzi kupujúcim a obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176 na bankový účet predávajúceho najneskôr do 7 dni odo dňa podpisu tejto zmluvy. V prípade omeškania s úhradou zvyšnej časti kúpnej ceny je kupujúci povinný zaplatiť predávajúcemu zmluvnú pokutu vo výške časti kúpnej ceny zaplatenej v hotovosti pri podpise tejto zmluvy, táto zmluvná pokuta je splatná v prvý deň omeškania s úhradou zvyšnej časti kúpnej ceny (zmluva je stranami podpísaná).

10. Z daňového dokladu – faktúry č. FVPV1530_140062, zo dňa 22.8.2014 vyplýva, že dodávateľ – AUTODISKONT s.r.o. vyfakturoval odoberateľovi A. B. tento tovar: C. E. v sume 8 779 eura, príprava vozidla k predaji v sume 271 eura, balíček povinnej výbavy v sume 48 eura, reflexnú vestu v sume 18 eur, koberčeky textil v sume 15,40 eura, MiniGap v úvere v sume 200 eur, Cartlife Garance 6* v sume 220 eur a halierové vyrovnanie -0,40 eura.

11. Z príjmového pokladničného dokladu PKADPVEU_140367, ečv: E. zo dňa 22.8.2014 je zrejmé, že organizácia AUTO DISKON s.r.o. prijala od A. B. čiastku 900 eur.

12. Z výdavkového pokladničného dokladu č. PKADPVEU_140366, EČV: E. zo dňa 22.8.2014 vyplýva, že organizácia AUTO DISKONT s.r.o. vydala A. B. čiastku 900 eur.

13. Na č.l. 14 žalobkyňa predložila zmluvu o zriadení záložného práva zo dňa 22.8.2014 k predmetnému motorovému vozidlu.

14. Na č.l. 15 žalobkyňa predložila protokol o prevzatí vozidla, kde je uvedená cena 9 551,- eur.

15. Na č.l. 16 až 18 žalobkyňa predložila doklady o splácaní úveru vo výške 6 936,10 eur.

16. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

17. Žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe.

18. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

19. Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

20. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

21. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

23. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka (v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu, e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi, f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j)

určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu

spojenú s nespĺnením jeho záväzku, l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi, n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy, o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi, p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme, r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa, t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase, v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

25. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

27. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

29. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

30. Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoja ako celok (čl.6). Cieľ je garantovať vyššiu kvalitu života bežných ľudí (pozri napr. rozsudok Mostaza Claro bod 37 Asturcom bod 51).

31. Zmyslom ochrany spotrebiteľa je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať a jedinou jeho alternatívnou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu - spotrebiteľa a jeho práva.

32. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle.

33. Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 2 Smernice rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

34. Podľa ustanovenia čl. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

35. Podľa ustanovenia čl. 5 Smernice Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

36. Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

37. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

38. Podľa § 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

39. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

40. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nespĺcania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou

splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

41. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a §

10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

42. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

43. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

44. Podľa § 187 ods. 1, ods. 2 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

45. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

46. Podľa § 215 ods.1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

XX. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

48. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

49. Podľa § 298 ods.2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

50. Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch, zákona o ochrane spotrebiteľa a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

51. V prejednávanej príhode ide o spotrebiteľský spor v zmysle jeho definície podľa § 290 CSP, teda spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktoré požadovala žalobkyňa má právny základ v konkrétnej spotrebiteľskej zmluve, na základe ktorej si strany poskytli finančné plnenia.

52. S poukazom na ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. a napokon § 298 CSP môže spotrebiteľ domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy, resp. jej časti týkajúcej sa konkrétnych neprijateľných zmluvných podmienok.

53. Úverová zmluva č. SUA14/003559 zo dňa 22.8.2014 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f); i),j) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z., t.j.: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, i) platne uzatvorenú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

54. Zmluva, o ktorú žalobkyňa opiera uplatnený nárok neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods.2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje uvádzať ako samostatnú náležitosť dobu trvania zmluvy.

Pre naplnenie uvedenej zákonnej požiadavky nepostačuje uvádzať údaje, z ktorých sa dá doba trvania zmluvy odvodiť, ale doba trvania zmluvy musí byť v zmluve jednoznačne určená. K tomuto záveru dospel Krajský súd v Prešove v uznesení sp.zn 19Co/76/2019 zo dňa 20.2.2020, v rozsudku sp.zn. 6Co/116/2019 zo dňa 28.11.2019, sp.zn. 1CoCsp/19/2020 zo dňa 19.11.2020 a iných.

55. Za splnenie tejto zákonnej požiadavky nemožno považovať dátum konečnej splatnosti, pretože ide o inú zákonnú náležitosť zmluvy. Tento údaj musí byť pre spotrebiteľa zrejmy z textu zmluvy.

56. Zmluva taktiež neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 25 % pri výške úveru 8595,90 eur. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a podobne. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnávaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajov vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa.

57. Podľa predmetnej kúpnej zmluvy bola dohodnutá kúpna cena automobilu vo výške 8 779 eur, pričom časť kúpnej ceny vo výške 955,10 eura bola zaplatená v hotovosti žalobkyňou a zvyšná časť vo výške 7 823,90 eura mala byť financovaná z úveru poskytnutého na základe predmetnej úverovej zmluvy so žalovaným.

58. Je zrejme, že žalobca sa so žalovaným v kúpnej zmluve zo dňa 22.8.2014 dohodli na tom, že doplatkom kúpnej ceny predmetu financovania automobilu bude suma po odpočítaní sumy uhradenej žalobcovi pri podpise kúpnej zmluvy 955,10 eura a táto suma bude uhradená predávajúcim prostredníctvom úveru, kde žalovaný vystupuje ako veriteľ. Spotrebiteľ podpisom zmluvy prejavil vôľu uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo výške zodpovedajúcej tomuto doplatku. Tak z kúpnej, úverovej ako aj z ostatných listín predložených v priebehu konania vyplýva, že všetky listiny pripravovala, predkladala a podpisovala za predávajúceho aj za žalovaného jediná osoba, pretože predávajúci zastupoval aj žalovaného, z čoho vyplýva, že ide o koordinovaný postup.

59. Pri predaji bola žalobkyni vystavená faktúra FVPV1530_140062, ktorá znela na sumu 9 551 eur. Súčasťou faktúry boli položky Prípr. vozidla k predaji+Služb 271 eur, poistenie Carlife Garance **** v sume 220 eur, MiniGap v úvère 200 a doplnky k autu. Žalobkyňa poprela, že bola informovaná o celkovej výške poskytnutého úveru a jeho náležitostiach a je pochybné, že žalovaný informoval žalobkyňu o tom, že bude účtovať nevyžiadané doplnkové služby a servis, ako aj poistenie a toto sa má stať súčasťou úverovej zmluvy.

60. V danom prípade je jednoznačne, že predmetnom úverovej zmluve má byť doplatok úverovej zmluvy vo výške 7 823,90 eura bez ďalšieho. Správne mala byť prepočítaná RPMN na výšku úveru 7 823,90 eura a v takomto prípade by RPMN prevyšovala 26 %.

61. Nesprávne uvedená výška úveru mala vplyv na nesprávne uvedenú RPMN v úverovej zmluve v neprospech spotrebiteľa.

62. Ďalej zmluva neobsahuje predpoklady na výpočet RPMN. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu Prešov 3Co/7/2017, zo dňa 6.4.2017, podľa ktorého k údajom o RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údajoch o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Odvolací súd preto zastáva názor, že

týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne konštatoval súd prvej inštancie, že už len z tohto jediného dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov (obdobne rozsudok KS PO sp.zn. 19Co/228/2016 zo dňa 17.11.2017, 19Co/23/2019 zo dňa 30.5.2019, 7Co/144/2019 zo dňa 28.5.2020, 15CoCsp/9/2020 zo dňa 9.6.2020).

63. V predmetnej zmluve bo dohodnutý úrok úveru vo výške 22,53 % ročne. Pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby, tak podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci august/2014 zo splatnosťou od 1 do 5 rokov na úrovni 10,72 % ročne. Dohodnutá výška úrokov 22,53 % ročne uvedená v zmluve podstatne (viac ako dvojnásobne) prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci august/2014. Súd netvrdí, že výška úrokov pri nebankových spotrebiteľských úveroch musí dôsledne kopírovať výšku úrokov pri porovnateľných bankových úveroch, avšak dohodnutá výška úrokov (aj keď vyššia ako pri bankách) musí byť stále súladná s požiadavkou dobrých mravov a nesmie vykazovať znaky nepoctivého úžerného úroku. Dlžník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Dohodnutá úroková sadzba vo výške 22,53 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi a z uvedeného dôvodu neplatná.

64. Komisia vo svojom stanovisku zo dňa 22.04.2016 uviedla: „Kúpne zmluvy obsahujú dojednanie kúpnej ceny (iba) predávaného automobilu vrátane jeho súčastí a príslušenstva, pričom zároveň je v prípade uhradenia iba časti kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy dohodnuté, že ostatná časť kúpnej ceny bude predmetom zmluvy o úvere. V zmysle faktúr je však konečná kúpna cena vyššia o už spomínané poistné a ďalší doplnkový tovar a služby, ktorý je napokon taktiež zahrnutý do výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru (vyplývajúci z predložených podkladov a podnetov spotrebiteľov), pričom o tejto skutočnosti nie je kupujúci dodávateľom informovaný tak, ako je informovaný v prípade ostatnej časti kúpnej ceny automobilu podľa kúpnej zmluvy. Jednou z týchto doplnkových služieb je aj „Príprava vozidla k predaji+Služby“ v cene 191 €, resp. 171 €, pričom uvedená služba je službou, ktorú je kupujúci povinný podľa tvrdenia zástupcu spoločnosti pri dojednaní kúpy vozidla uhradiť, avšak táto informácia (o cene tejto povinnej položky v prípade kúpy vozidla) nie je kupujúcemu prístupná tak pri vystavenom vozidle, ako ani v kúpnej zmluve. Cena tejto položky a cena poistného, ktorá nemala byť započítaná (v dôsledku v podmienkach uvedenej zľavy), tvorí pritom podstatnú časť ďalších doplnkových služieb účtovaných dodávateľom. V súvislosti s uvedeným dospela Komisia k záveru, že uvedeným konaním dodávateľ konal klamlivým spôsobom a uvádzal do omylu spotrebiteľa vo vzťahu k spôsobu výpočtu konečnej ceny (v spojení so skutočnou výškou poskytnutého úveru), čo Komisia vyhodnotila ako nekalú obchodnú praktiku rozpornú s požiadavkami podľa § 7 ods. i a ods. 4 v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) ZOS.

65. Nad rámec súd poukazuje aj na to, že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru postačuje neuvedenie čo i len jednej z náležitostí zmluvy vyžadovaných zákonom.

66. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, súd prvým výrokom rozsudku určil, že úver z úverovej zmluvy č. SUA14/003559 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.08.2014 je bezúročný a bez poplatkov.

67. Žalobkyňa vymedzila žalobu tak, že došlo k porušeniu konkrétnych práv žalobkyne ako spotrebiteľa tým, že súčasťou úverového vzťahu bola neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá mohli zhoršiť jej zmluvné postavenie ako predpokladá ustanovenie § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci nešlo o konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, pretože spor sa týkal okolností konkrétnej zmluvy, ktorú mala žalobkyňa uzatvorenú so žalovaným a výroky tohto rozsudku sú záväzné len pre strany sporu.

XX. Žalovaný v rámci povoleného predmetu činnosti poskytuje úvery z vlastných zdrojov. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť je žalovaný povinný pri vykonávaní uvedenej činnosti postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecne záväzných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi.

69. Žalobkyňa sa domáhala určenia, že zmluvná podmienka uvedená v bode 9.1 Úverovej zmluvy č. SUA14/003559 zo 22.08.2014 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v znení: „Klient podpisom ÚZ potvrdzuje, že mu bola poskytnutá marketingová akcia v celkovej hodnote 1 000 €, prostredníctvom ktorej Veriteľ za Klienta Predajcovi uhradil časť kúpnej ceny vozidla, prípadne ďalšieho tovaru, ktoré Klient od predajcu obdržal. Pokiaľ sa tak Klient s Predajcom pri podpise úverovej zmluvy dohodli, bola Klientovi časť marketingovej akcie vyplatená Predajcom v hotovosti. Marketingová akcia bola Klientovi poskytnutá z dôvodu, že (i) sa Klient rozhodol vozidlo financovať prostredníctvom Úveru, a zároveň (ii) bola suma zodpovedajúca marketingovej akcii Predajcovi v plnej výške kompenzovaná Veriteľom. Veriteľ a Klient sa dohodli, že marketingová akcia trvá za podmienky, že Klient bude Úver splácať riadne a včas v splátkach dohodnutých v ÚZ. Ak nastane niektorá z nasledujúcich skutočností - zosplatenie Úveru podľa ÚZ, ukončenie ÚZ z dôvodu poisťnej udalosti, odstúpenie od ÚZ v zákonnej lehote alebo predčasné splatenie Úveru, nárok na poskytnutú marketingovú akciu Klientovi zaniká a Klient sa zaväzuje vrátiť Veriteľovi hodnotu poskytnutej marketingovej akcie v plnej výške. Veriteľ a Klient sa dohodli, že hodnotu poskytnutej marketingovej akcie alebo jej časť Veriteľ v odôvodnených prípadoch (podľa uváženia Veriteľa) nemusí od Klienta požadovať, a to najmä s ohľadom na dĺžku splácania Úveru.“

70. Vyššie uvedená zmluvná podmienka nebola so žalobkyňou individuálne dojednaná, bola zakomponovaná do vopred pripravených úverových podmienok na pripravenom tlačive zo strany žalovaného a žalobkyňa ich žiadnym spôsobom nemohla ovplyvniť.

71. V danom prípade výsledkom prieskumu daného zmluvného dojednania je zistenie, že uvedená zmluvná podmienka sú neprijateľná a teda neplatná.

72. V prvom rade je potrebné uviesť, že zmluvná podmienka je pre priemerného spotrebiteľa značne nezrozumiteľná.

73. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 22.08.2014 bola kúpna cena vozidla 8 779 eur. Žalobkyňa zaplatila v hotovosti 955,10 eur a zvyšná časť vo výške 7 823,90 eur mala byť uhradená prostredníctvom úveru, ktorý mal poskytnúť žalovaný.

74. Pri predaji bola žalobkyňi vystavená faktúra FVPV1530_140062, ktorá znela na sumu 9 551 eur. Súčasťou faktúry boli položky Prípr. vozidla k predaji+Služb 271 eur, poistenie Carlife Garance **** v sume 220 eur, MiniGap v úveru 200 a doplnky k autu. Na faktúre bolo uvedené, že žalobca uhradil v hotovosti 955,10 eur a suma 8 595,90 eur bude uhradená bankovým prevodom. Podľa tvrdenia žalobkyne, táto o žiadnu doplnkovú službu nežiadala.

75. V protokole o prevzatí vozidla je v špecifikácii predmetu financovania uvedená klamlivo suma za predmetné vozidlo 9 551 eur. V uvedenej sume je zjavne v rozpore s kúpnu zmluvou započítaná aj položka 220 eur (poistenie, služba mal byť poskytnutá zadarmo podľa bodu 7.5. všeobecných obchodných podmienok), 271 eur (Prípr. vozidla k predaji+Služba ako nekalá obchodná praktika) a 200 eur (MiniGap v úveru ako nekalá obchodná praktika). Ide o klamlivé uvedenie výšky úveru 8 595,90 eur.

76. Žalobkyňi mala byť poskytnutá marketingová akcia v celkovej hodnote 1 000 €, prostredníctvom ktorej veriteľ za klienta mal predajcovi uhradil časť kúpnej ceny vozidla, resp. mala byť vyplatená predajcom v hotovosti. Z textu kúpnej zmluvy nie je zrejmé ako uvedená marketingová akcia podľa úverovej zmluvy ovplyvnila kúpnu cenu vozidla a ani podmienky vrátenia sumy zľavy vo väzbe na zmluvné podmienky úverovej zmluvy.

77. Podľa predmetnej zmluvnej podmienky dôvodom na vrátenie sumy zľavy malo byť ukončenie ÚZ z dôvodu poisťnej udalosti, odstúpenia od ÚZ v zákonnej lehote alebo predčasného splatenie úveru, v danom prípade ide o jednoznačne zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

78. Z vystaveného výdavkového a príjmového dokladu na sumu 900,- eur malo vyplývať, že žalobkyňa obdržala uvedenú sumu od predajcu a túto mu následne vyplatila. Ako uvedené ovplyvnilo kúpnu cenu a následne výšku úveru z textu zmlúv nie je zrejmé. Uvedená suma 900,- eur nezodpovedá marketingovej akcii a podľa tvrdenia žalobkyne, o ktorom súd nemá dôvodnú pochybnosť, jej táto suma

nikdy nebola fyzicky vyplatená. Žalovaný však v bode 9.1 predložil žalobkyni na podpis text zmluvy, podľa ktorého jej bola poskytnutá marketingová akcia v celkovej hodnote 1 000,- eur.

79. O trovách strán, súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

P O U Č E N I E : Odvolanie sa podáva lehote 15dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).